

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Nusquam enim referuntur in inuicem arma aut acies produxisse, contenti gloriose nomine, in quo Richardus magis efferuisse cernitur. Nam Alphonsus, ubi sensi sibi ortum emulum, intra regni sui se limites continxit. Et quoniam nihil magnum in regno peregerunt, Italic scriptores, per eorum, ut diximus, tempora, vacasse scribunt Imperium. Interim vero, cum per annos octo & decem, nemo in Romano se commoueret Imperio, qui magnoperè publicam videretur curam admittere, res Asiae factio[n]e stultissima Italorum sunt periclitata. Ptolemaida enim, domini Veneti & domini Ianuenses, in uicem tumultuantes pro sola superbia, locum fecere Ethnicorum irruptioni, ut finaliter omni Asia Christiani exturbarentur. Gyrationes suas insanas & vertiginosas, quas in Italia conceperant, usque in terram sanctam efferebant. Nam per ea tempora seu i[n]t[er] in Italia, illa tartarea & ab imo barathri prolata diuisio Gibellinorum atque Guelphorum, que neque hodie penitus extincta fumat. Sed hec Blondio commemorandarelinquentes, in nostram Saxoniam reuertamur. Ille enim, quasi nihil in reliquo terrarum orbe rerum commemoratione dignarum geratur, in solis illis Italorum suorum diris gyrationibus commemorandis multum temporis impendit, aureum sua orationis filum fædissimis tumultuationibus suorum comprouincialium commaculans.

C A P V T X X I I .

Per quæ tempora Adolphus, dudum comes, nunc frater Minor, zelū diuinæ religionis feruescentē, magis atque magis in diem protulit, usque ad eadē ad visitandos quoque religiosos vna cum pralatis adscisceretur: Speculum statuere patres in oculis omnium.

um mundo crucifixorum, ut in eo edificantur, qui vi-
derent & audirent ex comite seculi principem in re-
gione: effecitq; vt fratres noui monasterij, iam familia-
rius, quam religioni sua par erat, mulierculis adhaeren-
tes, procul a se dimittere cogerentur. Sic in alijs refor-
mabat, quod ipse seculi casus internoscens, perniciosum
sibi comprobauit. Interim filij eius Iohannes & Gerhar-
dus Holsatiam gubernabant, cum Iohannes coniugem
sibi adsciuisset, filiam Alberti ducis Saxonie: Gerhardus
autem filiam Iohannis principis Obotitorum, quem illa
estate recenti memoria, lingua & andalica, Knese Lan-
ke, sui vocitârunt. Iohannes autem comes ex uxore tres
sustulit filios, Iohannem, Adolphum, & Albertum, & fi-
liam unam, quam duxit coniugem Otto Brandenbur-
gensis marchio. Maior filius Iohannes ad nuptias perue-
nit filie Danorum regis Erici: Ea tum fuit comitū aste-
matio in nobilitate: Adolphus filiam accepit Mestwoz
Pomeranorum. Albertus autem ecclesiam sibi sponsam
delegit, factus Hamburgensis praepositus: Gerhardus
quam prolem reliquerit, diligentius infrā explorabitur.
Interim verò Waldemarus, Abelis, primum ducis Sles-
wickensis, deinde Dania regis, filius, comitum memora-
torum ex sorore nepos, cum de Parisiensi gymnasio pa-
triam repeteret, ab archiepiscopo Coloniensi, nescio
quid in coronam Daniæ referente, detentus est pro ca-
ptivo: nec abire potuit, priusquam Iohannes Comes
auunculus, sex argenti marcharum millia, pro redimen-
do numeraret. Crebra erant his comitibus, pro sororio
suo, ut diximus, in Daniam bella, dum supereret E-
ncus Abelis frater. Cum autem Christophorus, ca-
so in Phrisijs Abele, quod in Dania diximus, ad re-
num peruenisset, non aequo erat animo in comites
memo-

CAP V T XX I III.

Hic Iohannes, cum ad arma strenuus, ad omnem
humanitatis gratiam modestus, comiter se sem-
per aduersus ciues Lubicenses gereret, plurimum fa-
miliaritatis cum illis inibat, nonnunquam laxandi ani-
mi gratia ciuitatem ingressus. Cum autem aliquando
eius rei gratia intrasset, vidi in conspectu suo quendam
militaris generis Burchardum Boet, quem pridem ob-
demerita sua expulisset Holsatia. Is cum in oculis comi-
tis pertinaciter obambulans versaretur, quasi exprobra-
ret impunitatem suam, & illuderet potentiae nibil an-
dantis in ciuitate, non tulit comes temeritatem insultan-
tis. Ira concitus, arrepto gladio, sequitur fugientem: quem
vbi cursu non deprehendit, gladium teli more vibrant
in tergum fugientis, confuditq; morientem. Ciues & si-
amicissimo essent in comitem animo, arbitratitamen sue
ciuitatis iuribus non mediocriter derogasse comitem, in-
sequuti fugientem, tenere conabantur. Ille vulgiram
declinans, cum ad manum stratum non habere iumentum,
paucis suorum insequentibus, yrbis portas pedes pe-
tiuit: Inde obstantibus auersus ciuib; ecclesia maioris
turrim, quam patentem reperit, ingreditur: contenti,
non aufugisse comitem, seruauerere circunstantes. Ille
se manibus proconsulum permisit, pollicitus iturum quod
vellent: Illi orant, ut placanda multitudinis gratia, pra-
torium cum illis adeat: Ibi instituta pro tempore man-
sione, & quietis locum ostenderant, & paucorum die-
rum patientiam orabant, donec ira vulgi defervescat.
Defebuit indies motus ciuium, & cepta est haberi cu-
stodia negligenter, ex sententia maiorum: Ipso meridie,

cum